

Hiçlik

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 15 Nisan 2014

Hayatı bekler gibi
Beklerken ölümü
Bir yürek ağrısında
Ya da bir ciğer yanmasında

Solmuş bir nefes
İçinde bir sevda sızısı
Sorgusuz sualsiz mahkumiyetinden
Şiirler dökülür

Bir kadın için üzülürsün
veya
oğluna
Solgun yüzün ifadesiz

Sonra bir hiçlik başlar
Söyleyemediğin sözler
Dolanır diline
Sabit bir noktaya takılır gözlerin

Vakit geçtir
Pişmanlıklar
Ayrılıklar
Özlemler için

Açık bir pencere
Oksijen tavan yapmış
Kuş sesleri yankılı
Hepsi senden uzak

Ağlamak için
Sebepler çok
Ama
Gözde yaş kalmamış

Yeşil soğanın kokusu yayılır içeriye
Karanfil gibi kokar burnuna
Gel diye bağırır
Hiç bağırmayan toprak ana

Dünya sahnesinden
Elini ayağını çekerken
Her şey ne kadar tatlı
Ne kadar acı

Nerede
İç çekişlerin
Nerede
Sevgililerin

Üstüne bol gelen
Eskimiş pantolonun
Hanidir
Giyilmemiş

Sakalın eğri kesimli
Gözünde görmeyen gözlüğün
Lekesiz zihninin
Bulanık

Yaşamının sevmenin
Işıyan cazibesi
Karanlık odanda
Binlerce kez yok olmuş

Yatağındaki intizam
Hiç yatmamaktan
Derli toplu her şey
Dokunmamaktan

Unutmuşsun
Amber kokulu çiçekleri
Duvarlar
Gözlerinle zengin

Umurunda deęil
"Süs sukut şehvet"
Hepsi sessiz ığlıklarda
Hayalden ibaret

Soęumuş ellerini öpmeye
Gelen olmasa da
Yılların ıslaklığı
Avuçlarında

Niye bu işkence
Teslim ol artık
Neden göz koydun böyle dünyaya
Kazık akmayacaksın ya

Ne istiyorsun
Konuş
Halen umutların mı var
Direnme artık

İndięin merdivenden
Yukarı ıkamazın bir daha
En mahrem
Yok oluşundur bu

Göęün yarılışında
Dinledięin yağmur sesleri
Şimşek gibi
akarken gözlerinde

"Çoktan öldüğünü hatırlamışsın"
Seni ağırıyorlar bak
Saę salim demir atmışsın
Sonsuzluęa

Annen yok
Baban yok
Eşin yok

Ođlun uzak

Kim ısıtır

Kim sever

Seni bir daha

Topraktan başka

Baksana!

Seni baya hiçlik sarmış

Hiç!

Hiçlik!

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN